

Zavallı Yüreğim

– Mustafa Kara · 07 Temmuz 2013

İkimize ait bir dünyamız vardı
Neden bırakıp gittiğini, hala anlamış değilim
Yolunda gitmeyen neydi?
Ama...
Ama sen!
Sen gitmeyi kafana koymuşsun bir kere...

Biliyorsun! Senin gözlerine bakarken
Masum utangaç çocuğun yüzünden akan
Ter parçaları gibiydi,
Sana olan sevdam, sana olan aşkım...

Senin için çok kolaydı...
Çilingir misali, yüreğimi zorlanmadan açıp
Usulca gelmen,
Aniden...

Senin varlığına alışmaya çalışırken,
Yokluğuna alışmak kolay mı sandın...
Hiçbir şey anlamadım!
Neden?
Diyebilsem...

Ellerim ellerimde...
Gözlerimiz u/mutlu bakışlarla
Yarınılardaydı...
Anlamadım ki hiç...
Sen!
Çat kapı geldin aniden,
Yok yere gittin veda etmeden...

Doymadık, doymadık aşka
Başlamadan belliymiş, bitecekmiş
Hazan ve hüzünmüş bizimkisi
Yoksun artık...

Yoksun!

Anlamadım... Evet anlam veremedim!

Neden gittin?

Hiç bir şey de bilmiyorum...

Bitti...

Bitti demekle biter mi?

Sadece gidiyorum dedin...

Ne bıraktın geriye?

Hiç mi sevmedin, sevmemiş miydin yoksa?

Ya da...

Ya da güven mi veremedim?

Olur ya, sevginin sıcaklığını iletmedim belki de!

Ama ne sen anlatabildin

Ne de ben anlayabildim!

Sebepsiz gidişini...

Artık sen yoksun!

İçimde ki fırtınalar kopmuş,

Rengarenk ortancalara benzettiğim hayallerim

Yok olmuş...

Anlamsız her şey artık sensiz!

Çünkü... Çünkü sen yoktun!

Bundan sonra olmayacaksın da...

Döner misin, bilmiyorum.

Hani olur ya dönsen...

Buradayım, burada...

Yine seninleyim desen...

Geçti artık... Geçti...

Yüreğimi zincirledim...

Gelsen de, gelmesen de hoş...

Eğer yakıp yıkıp gideceksen yeniden, bir daha gelme,

Bırak zincirlere mahkum kalsın

Yüreğimin zincirlerini kırma!

Kırma... Kırma!

Çok yoruldum... Çok yoruldum...

Bir daha kaldıramaz,

Zavallı yüreğim...

Bir daha kaldıramaz, zavallı yüreğim...

Çok yoruldum... Çok yoruldum...

Çook!

Mustafa KARAAHMETOĞLU

Şiirime ses olan Murat DİNÇER Hocam'a Teşekkür ediyorum...